

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Tomáše Langáška a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 424/12, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2013, č. j. 11 A 345/2011 - 51,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností, v níž obecně polemizuje s rozhodovací činností městského soudu a vyjadřuje s ní nesouhlas, domáhá zrušení usnesení Městského soudu v Praze (dále „městský soud“), kterým bylo zastaveno řízení o žalobě pro nezaplacení soudního poplatku.

Aniž by považoval Nejvyšší správní soud za nutné rekapitulovat obsah kasační stížnosti, konstatuje, že je na místě posoudit ji v intencích ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Je-li totiž kasační stížnost podána proti usnesení soudu, kterým bylo řízení zastaveno, přichází v úvahu zabývat se toliko tím, zda soud tak učinil v souladu se zákonem, resp. zda zde existovaly relevantní zákonné důvody pro takový postup, který má za následek odeprání soudního přezkumu.

Z předloženého spisu městského soudu vyplývá, že stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku z podané žaloby; následně požádal o osvobození od soudních poplatků. Usnesením ze dne 10. 4. 2013, č. j. 11 A 345/2011 – 25, městský soud osvobození od soudních poplatků v řízení o žalobě stěžovateli nepřiznal. Proti tomuto usnesení podal

stěžovatel kasační stížnost, o které rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 26. 7. 2013, č. j. 5 As 37/2013 - 15 tak, že ji zamítl. Dospěl přitom k závěru, že u stěžovatele existují zvláštní okolnosti, jež vedou k závěru, že v jeho případě je na místě výjimečně využít oprávnění k soudnímu uvážení a osvobození od soudních poplatků nepřiznat (viz odůvodnění cit rozsudku).

Poté, kdy bylo rozhodnuto výše cit. rozsudkem Nejvyššího správního soudu, že stěžovateli osvobození od soudního poplatku nenáleží, městský soud jej opětovně vyzval dne 30. 8. 2013 k zaplacení soudního poplatku. Ve stanovené lhůtě, ale ani později (do vydání usnesení městského soudu, tj. 26. 11. 2013), stěžovatel soudní poplatek neuhradil; byl přitom srozuměn rovněž s následky, které jej v takovém případě stíhají, tedy, že řízení bude zastaveno. Výzvu stěžovatel převzal osobně dne 13. 9. 2014, což je doloženo doručenkou založenou v soudním spise. Na výzvu reagoval stěžovatel toliko konstatováním, že nemá prostředky na okamžité zaplacení, a že se musí obrátit se žádostí o finanční pomoc na příslušný orgán ČR.

Nejvyšší správní soud shledal postup městského soudu zcela v souladu s ust. § 9 zákona o soudních poplatcích ve spojení s ust. § 47 písm. c) s. ř. s. Kasační stížnost proto jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovaný, který byl ve věci úspěšný, žádné náklady přesahující jeho běžnou činnost nevynaložil, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. srpna 2014

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu